

בש"פ 7531/16 - מדינת ישראל נגד עמנואל אמואל, שרה בן אבו, ניסים אטל

בבית המשפט העליון

בש"פ 7531/16

כבוד השופט ס' ג'ובראן
מדינת ישראל

לפני:
המבקשת:

נ ג ד

1. עמנואל אמואל
2. שרה בן אבו
3. ניסים אטל

המשיבים:

בקשה להארכת מעצרו של המשיב 3 לפי סעיף 62
לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים),
התשנ"ו-1996

(6.10.2016)

ד' בתשרי התשע"ז

תאריך הישיבה:

עו"ד אופיר טישלר

בשם המבקשת:

עו"ד מיכאל עירוני

בשם המשיב:

החלטה

1. בקשה להארכת מעצר מעבר לתשעה חודשים, ראשונה במספרה, לפי סעיף 62 לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים), התשנ"ו-1996 (להלן: חוק המעצרים), להארכת מעצרו של המשיב בתשעים ימים החל

עמוד 1

מיום 17.10.2016 או עד למתן פסק דין בת"פ 14110-01-16 בבית המשפט המחוזי בירושלים, לפי המוקדם.

רקע עובדתי רלוונטי

2. נגד המשיב 3 (להלן: המשיב) ונגד אחרים הוגש ביום 7.1.2016 כתב אישום לבית המשפט המחוזי בירושלים המייחס למשיב עבירה של קשירת קשר לביצוע פשע, לפי סעיף 499(א) לחוק העונשין, התשל"ז-1977 וכן עבירות של סחר בסם מסוכן, לפי סעיף 13 לפקודת הסמים המסוכנים (נוסח חדש), התשל"ג-1973 (להלן: הפקודה).

3. על פי עובדות האישום הראשון, בחודש נובמבר 2015 או במועד סמוך לכך קשר המשיב קשר עם הנאשם 1 בתיק העיקרי (להלן: עמנואל) לקנות מהאחרון סמים מסוכנים מסוג קוקאין, אשר עמנואל היה מעורב ביבואם מצרפת. במסגרת קשר זה מכר עמנואל למשיב מאות גרמים של הסם; לאחר מכן מכר המשיב עשרות גרמים של הסם לאנשים שונים, שמכרו את הסם לצרכנים. בנוסף, על פי עובדות האישום הראשון, ביום 16.12.2015 או בסמוך לכך החזיק המשיב בביתו סם מסוכן מסוג קנבוס במשקל 1.44 גרם נטו.

על פי עובדות האישום השלישי, ביום 21.7.2015 התקשר ג'רר רוברט זרביב (להלן: הקונה 1) למשיב וביקש לקנות 20 גרם של סם מסוכן מסוג קנבוס, המשיב השיב כי באפשרותו למכור 40 גרם של הסם תמורת 50 ש"ח לגרם. סמוך לכך הגיע אדם מטעמו של המשיב ומסר לקונה ליד ביתו סם מסוכן מסוג קנבוס במשקל 44 גרם בתמורה ל-2,000 ש"ח. לאחר מסירת הסם גילה הקונה כי קיבל בטעות 4 גרמים נוספים, הודיע למשיב על הטעות והמשיב הגיע לביתו כדי לקחת את הגרמים העודפים.

על פי עובדות האישום הרביעי, עובר ליום 9.11.2015 במועד שאינו ידוע למשיב מכרו, המשיב ואחר, סם מסוכן מסוג קוקאין למשה שרביט (להלן: הקונה 2) לצורך מכירתו לצרכנים. בנוסף, ביום 9.11.2015 וכן ביום 10.11.2015 שוחח המשיב עם הקונה 2 בטלפון, שיחות בהן סיכמו השניים כי הסם יועבר לקונה 2 באותו הערב. המשיב הורה לנאשם 4 בתיק העיקרי להעביר את הסם לקונה 2; וביום 10.11.2015 בשעה 17:55 או בסמוך לכך נפגשו הקונה 2 והנאשם 4 בתיק העיקרי, אז האחרון העביר לראשון סם מסוכן מסוג קוקאין במשקל 19.85 גרם נטו.

תמצית ההליכים עד כה

4. בד בבד עם הגשת כתב האישום המתוקן, הגישה המשיבה בקשה למעצרו של המשיב עד תום ההליכים המשפטיים נגדו. ביום 17.1.2016 הוארך מעצרו של המשיב עד החלטה אחרת ואוחד הדיון בעניין מעצרו של המשיב עד תום ההליכים עם הדיון בעניינם של הנאשמים 1 ו-2 בתיק העיקרי. לאחר שהתקיים דיון בו נשמעו טענות הצדדים ביום 21.1.2016, ולאחר הגשת תסקיר שירות מבחן עבור הנאשמים האחרים, הורה השופט י' מרזל בהחלטתו מיום 10.2.2016 כי המשיב יישאר במעצר עד תום ההליכים המשפטיים נגדו, זאת נוכח העובדה שקיימות ראיות לכאורה הקשורות את המשיב למיחוס לו בכתב האישום, וכן בשל עברו הפלילי המכביד.

המשיב הגיש ערר על החלטה זו. במסגרת בבש"פ 2369/16, בהחלטת השופט ח' מלצר מיום 27.3.2016, נמחק

הערר בהסכמתו של המשיב, תוך שמירה על זכויותיו וטענותיו הן בנוגע לבקשת תסקיר חלופת מעצר והן בנוגע להארכת מעצר, למעצר בתנאי איזוק אלקטרוני או לחלופות מעצר אפשריות. בהמשך לכך, נעתר השופט מ' יועד הכהן בהחלטתו מיום 3.8.2016, לבקשת המשיב לעיון חוזר וקבע כי יערך תסקיר שירות מבחן בעניינו. ביום 25.9.2016 התקבל תסקיר שירות המבחן, אשר קבע כי לא נותקו קשריו של המשיב עם דמויות בעולם הסמים, וכי ישנו סיכון גבוה להמשך התנהלות עוברת חוק. לצד זאת ציין שירות המבחן כי הוריו של המשיב שהוצעו כמפקחים ערוכים לסייע באופן של פיקוח מעצר בביתם, והמליץ על שחרורו למעצר בית בצירוף צו פיקוח למשך 6 חודשים. בעקבות התסקיר הוגשה בקשה נוספת לעיון חוזר בהחלטת בית המשפט למעצרו של המשיב עד לתום ההליכים, בקשה שנדחתה אף היא בהחלטת השופט י' מרזל במ"ת 30749-01-16 מיום 27.9.2016 (להלן: ההחלטה מיום 27.9.2016).

5. אשר למהלך הדיונים בתיק העיקרי, ביום 28.1.2016 הוקרא כתב האישום למשיב ונקבע דיון ליום 7.3.2016 בדיונים שהתקיימו בימים 13.4.2016, 2.5.2016, 30.5.2016, 25.6.2016, 30.6.2016 ו-14.7.2016 נדונו העברות של חומרי חקירה מהמבקשת למשיב. לאחר שהועברו כל חומרי החקירה, ביום 13.9.2016 נקבע כי על המשיב להגיש תגובתו לכתב האישום ביום 3.11.2016.

6. בבקשה לפני טענה המבקשת כי המעשים המיוחסים למשיב מעידים על מסוכנות, ואף מקימים חזקות סטוטוריות בנושא. עוד טוענת המבקשת כי עברו הפלילי המכביד בעבירות סמים, אלימות ורכוש מעידים כי אין לתת בו אמון, ומדגישה כי לא היה בעונשי המאסר או בעונשים על תנאי שהושתו עליו בעבר להרתיעו מפעילות עבריינית. לפיכך סבורה המבקשת כי לא ניתן לתת מענה למסוכנותו באמצעות חלופת מעצר.

7. ביום 6.10.2016 נערך דיון לפני בבקשה להארכת המעצר, בסיומו הוריתי למבקשת להגיש בקשה לבית המשפט המחוזי בירושלים לקביעת מועדי הוכחות נוספים. בעקבות זאת הוגשה בקשה כאמור, ובית המשפט המחוזי, בהחלטת השופט א' רון מיום 9.10.2016, קבע כי יתקיימו 4 דיונים נוספים לדיון שהיה קבוע, כך שכעת קבועים 5 דיונים בין התאריכים 8.12.2016-13.11.16.

דיון והכרעה

8. לאחר שעינתי בבקשה ובנספחים המצורפים לה, ושמעתי את טענות הצדדים בדיון לפני, מצאתי כי יש לקבל את הבקשה להארכת המעצר.

9. כידוע, בבחינת בקשה להארכת מעצר לפי סעיף 62 לחוק המעצרים מאזן בית המשפט בין הזכות לחירות וחזקת החפות אינטרס השמירה על בטחון הציבור וההגנה על קיומו של הליך משפטי תקין; באיזון זה יש לשקול בין היתר את חלוף הזמן מאז החל המשיב את מעצרו, את קצב התנהלות הדיונים, את הגורם האחראי להתמשכות ההליכים, את חומרת העבירות ונסיבותיהן, את מידת המסוכנות הנשקפת מהנאשם ואת החשש לשיבוש אפשרי של הליכי משפט (ראו למשל: בש"פ 4653/16 מדינת ישראל נ' סלימאן, פסקה 13 (22.6.2016); בש"פ 4780/16 מדינת ישראל נ' נחמני, פסקה 4 (21.6.2016); בש"פ 5744/15 מדינת ישראל נ' חאג' יחיא, פסקה 7 (18.10.2015)).

10. אין להתעלם מהעובדה שאף שהמשיב שוהה במעצר מזה 9 חודשים, הליכי ההוכחות טרם החלו. מצב זה אינו

רצוי ולעיתים יהיה בהתמשכות הליכים זו להביא לביכורן של זכות הנאשם לחירות ושל חזקת החפות שלו על פני האינטרסים בדבר מעצרו, קרי להביא לשחרורו של הנאשם לחלופת מעצר (והשוו: בש"פ 7528/16 פלוני נ' מדינת ישראל, פסקה 9 (9.10.2016); בש"פ 2160/16 מדינת ישראל נ' אבו רמילה, פסקה 9 (23.3.2016); בש"פ 1826/16 מדינת ישראל נ' פלוני, פסקאות 16-17 (16.3.2016)). יחד עם זאת, נסיבותיו של המשיב כבעל עבר פלילי כבד, העובדה שהפר תנאי שחרור בעבר והמשך הקשר שלו עם דמויות מעולם הסמים – כל אלה מובילים לכלל מסקנה כי יש יסוד להאריך את מעצרו (והשוו ההחלטה מיום 27.9.2016). בנוסף, עם קביעתם של מועדים נוספים לדיון בבית המשפט המחוזי, כאמור בפסקה 7 דלעיל, צפויה התקדמות של ממש בהליכים המשפטיים, ויש להניח כי מעתה והלאה קצב התקדמות ההליך העיקרי יהיה מהיר יותר משהיה עד כה.

יתר על כן, סעיף 21(א)(1)(ג)(3) לחוק המעצרים קובע חזקה לפיה מסוכנותו של הנאשם בעבירות לפי הפקודה מצדיקה את מעצרו עד תום ההליכים; חזקה זו באה לידי ביטוי בפסיקת בית משפט זה גם בהארכות מעצר לפי סעיף 62 לחוק המעצרים. כך, נקבע כי נאשמים בעבירות סמים שלא לצריכה עצמית ישוחררו במקרים חריגים בלבד, כאשר לנאשם אין עבר פלילי, כאשר אין קשר בינו לבין "עולם הסחר בסמים" ובצירוף המלצה חיובית של שירות המבחן (ראו למשל: בש"פ 2196/15 רבי נ' מדינת ישראל, פסקאות 15-16 (6.4.2015); בש"פ 9155/09 מדינת ישראל נ' בן ציון (3.12.2009); בש"פ 8265/09 מדינת ישראל נ' אלמליח, פסקה 26 (28.10.2009) וכן בש"פ 5715/06 אברהם נ' מדינת ישראל, פסקה 5 וההפניות שם (16.7.2006)). בנסיבות העניין לא ראיתי לנכון לסתור חזקה זו.

11. סוף דבר, הבקשה מתקבלת. מעצרו של המשיב 3 יוארך ב-90 ימים החל מיום 17.10.2016 או עד למתן פסק דין בת"פ 14110-01-16 בבית המשפט המחוזי בירושלים, לפי המוקדם.

ניתנה היום, י"א בתשרי התשע"ז (13.10.2016).

ש ו פ ט